

صاحب امتیاز و مسئول

» ح - حریر چیان «

ه مدیر و سردبیر

محسن الحسینی

حریر چیان (ساعی)

عنوان تلگرافی

» قسمی شمال «

شماره ششم

قیمت هشت شاهی

شتمال

نمره ۱۷

محل اداره

خیابان عین الدوئه

اداره درطب و نشر و حک و اصلاح

کلیه مقالات و احوال

وارده مختار است

سال یازدهم

آیونغان سایانه ۳۰ ریال

سایانه خارجه ۴ ریال

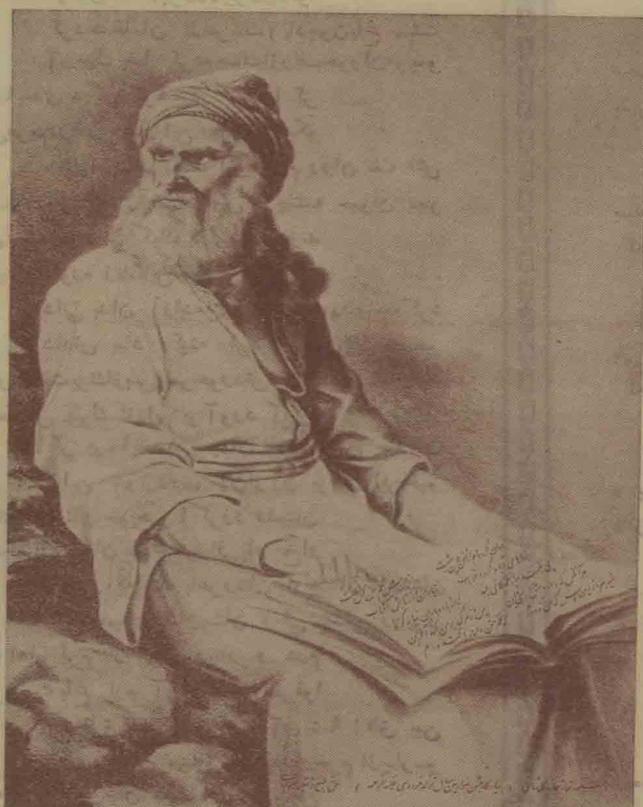
قیمت اعلانات

با دفتر اداره است

پنج شبہ هامتنشر میشود

» بیاد اشرف دین سید ستوده خصال *** مشام روح معطر کن از نسیم شمال «

* (شاد روان حکیم ابو القاسم فردوسی) *

یکانه راد مرد سخن استاد پنهان

روج بخت کالبد شعر و ادب حکیم
اچل ابوالقاسم فردوسی طوسی گه تاریخ
توادش بطوریکه در چهار مقامه نظا می
عروضی و سایر کتی که از این شاعر
بزرگوار مقدار کو و شرح جال نگاشته اند
در ۳۲۹ هجری قمری و سال فوتش

۴۱۶ هجری قمری میباشد مولد او در
قریه (ناز) از نواحی طبران اتفاق افتاده
و بطوریکه از دیوان آن استاد بر میابد
دار ای مذهب تشیم بود و اشعار ذیل
که از خود اوست مدعای ما را تاب
می دارد .

خر دهند گیشی بیو در باد نهاد
بر انگیخته موج از او تند باد
جو هفتاد گشته در او ساخته
همه بادبان ها بر اذراخته

میانه یکی خوب کشته عروس
بر آراسته همچیو حشم خرس
پیغمبر بد و اندرون با علیه
همه اهل بیت نبی و وصی
اگر خلد خواهی به دیگرسای
به ازد وصی و نبی کیر جای

گرت این بر آلبند گناه من است
جنین دان و این راه راه من است

بر آین زاد و هم بر این بگذردم
بیقین دان که خاک یی خیرم

و پسی و از اشعار دیگر که انشاء الله أمرات
بعد می نویسیم . باری از مطلب دور افتادیم تا
بامسال درست هزار سال است از رحلت او میگذرد
دست قضا چنان ساخت که اگر آن مرد میخن در
زمان حیات خود از شاه غزین رنجیده خاطر گشت
بس از مرگش که هزاران سال دست جفا کارهای مت

برده غلات را در جلو انتظار کشیدم بود دست

و قدرت و کفایت ایرانی پاکی چون اعلام حضرت

به اوی آن برده غلات را درآند ورود آن مرد جلیل

را از عطومت و هر یانی خوبش غرق در شاده نی

ساخت .

امروز در هر مجای که رای میگذارید

نقل آن مجلس نامه ک فردوسی است هر کس دو

اطراف آن استاد ادب سخنی میگوید و از هر چهار

فردوسی طوسي

تو اي شاه نشور گشای سخن
که نامت بود زیب هر انجمن
ایا بیر دانای روشن ضمیر
بر قم سخن ای تو تنها دلیر
تو ای گوهر یالک نیکو نزد
خردمند و آزاده و یا گراد
سخن کشور و پادشاهنش تویی
سخن آسمان اشت و ماهنگ تویی
در آنهم که فیکر زایران
نبودی بجا هیچ نام و نشان
ز ایران همان بگئی افرید
نبودی یجز نام - چیز دگر
از این بیکر حسته خان رفته بود
به هستیش از میان رفته بود

نه اسمی ز دارا و بوشیر وان
نه رسمنی نساسایان و کیان
عرب با عجم دعوی همسری
هیکردد میجست ازاو بر تری
تو شهنامة خود گرفتی بست
کهان ! این منم شاهزادان برست
عجم زنده گردم نزهنه من
بدین نامه من زنده گردم وطن
به سی سال اندر سرای سینج
بیردم در این راه بسیار رنج
بیدان فکرت بسی تاختم
که تا این چنین نامه برا داشتم
پس انمر کم این نامه شاهوار
سماوند ز من در جهان یاد گار
بلی آ فرین با د بر خامه
که برداخته این چنین نامه
بتو هر که خواهد کند آفرین
که ماندی خود بیاد گاری چنین
« بنایی آباد کردد خراب »
« زیاران و ازتابش آفتاب »
« بی افکنی اذ نظم کاخی بلند »
« که از بادو باران نیاید کرن »
« بسی رفع بر دی در این سال سی »
« عجم زنده کردی بدین بارسی »
« نمیری از این بس که تو زنده ای »
« که تخم سخن را برا کنده ای »
ح - خطیبی نوری

النظافة من الايمان

مكان خوب و نظيف و راحتي و روح پرور
را اشخاص خوش سلیقه جستجو میکنند
حمام قیصریه دارای چندین دستگاه تبره
خصوصی و دوش مجز او در تهابت یا کیز گی میباشد از
واردین محترم از ساعت صبح الی ۱۲ نصف شب
با کمال نظافت بذیرانی مینماید
آدرس خیابان جراج بر مقابله منزل آقای لقمان الدوله
مدیر حسین آقای حکیم آبادیان
تبره اعلان ۲۳

و مقامی نقلي همچنانند خدای را حمد له مقبره این استاد یعنی هزار سال که روی بویرانی گذاشته بود دربرتو ذات اقدس ملوکانه باسراهایه که یگدینها روح راک این ایت همراه دارد بلطفیلایی که در نظر گرفته شده بوده با ساخته اش اقدام گردیده اند تاریخی که بر سر ارمنیان در از مقام از حضرت آقا صبوری دیدم بیمه استند انسانه عین انتقال سازم . (ساعی)

ماده تاریخ بقعة فردوسی

ماده تاریخ تعمیر بقعة منور و متبر که مظہر
حضرت عیسی و تبت حکیم ابوالقاسم فردوسی طوسي
علیه السلام والغفران که در مرور خانه شمسی شروع شده
از بعد نهضت مرحله از رحلات شهناهه کو
بنی خداوند سخن فردوسی فردوس ۵۵
آن تربت غبار فشان آن روضه رضوان نشان
کز خط چوحسن موستان چرخن فکنند از رثا کرو

عیسی کلاش بزمده شد روح القدس افسرده شد
حاش شهیدان مرده شد تاریخت ز آن حاش آبرو
از بیت حرم بخانه شد دیر مقان میخانه شد
میخانه هم ویرانه شد افتاد از آن هایه
از دور جور غزوی تاعده عدل به اوی
مینو در اتفاق از نوی شد ذیر و رو بیر و دن و تو
گردند غلامان از سر شک آناد جون باع بمنش
آن حاش بخدا گردند مشت از زاف حموران و بمو
چون اونیا بندی د گر گردند در گیتی ا گر
عیسی این هر بیم در بذر موسی این عمران کوبکو
شد از نسیم گفته اش خرم روان نخه اش
باز آمد آبروهه اش از جشم حیوان بیجو
بایل بگل چمهه زندگان راد مرد راه کو
قری ز کو کوره زندگان راد مرد راه کو
دانی بدان آزاد مرد آخر زبد عهدی چه کرد
دادش بیاد کینه گرد مینمندی نایا کخ خو
شاخ امیدش ریخت بر لک از بس بسر خوردن تگرک
اعلام سلطان اش بر از دل بر آورد آرزو
گر بر زاید در جهان از عهد حقش جاودان
از این تقویر روی آن از آن بروی این خیو
از روزگار باستان خواهی اگر زد داستان
راهی مجو از راستان روشتر از تاریخ او
زان رو که شد با عز و شان جاوده شان نام و نشان
ماجم چیزی شان بشان با ای نشستی روی رو
از همت اهل کرم از بدل دینار و درم
شد غیرت باع ارم آن کعبه دل طرقوا
آن طاق قسی طاق بین آن شه افق بین
آن بر درش مشتاق بین دیر و حرم از جارسو
بر هر سه قریزند کهن جان بخشش از تازه سخن
زایند تا این جار زن در خانه این هفت شو
تاریخ تعمیر انجمن در خواست فرمودی زم
آمد صبوری در سخن از (نظم فردوسی) بجو

دو باب خانه

دارای ساختمان دو طرف ده اطاق و یک
کالاری در وسط باع و اشجار و کوچه خاص تمام
وسایل موجود واقعه در قامستان امیریه بطور خیلی
مساعد بفروش میرسد در بازاریه قوام الدوله رو بروی
کوچه انجمن خیاطی استعدادی نمره اعلان ۲۲

عقاید فلاسفه دنیا و طبیعی بودن دین اسلام

«داروین» عالم طبیعی مشهور انگلیزی میگوید «جینیکه اهل اروپا یا در خلام جهالت سی کشته و جیران بودند تا گاه نور قوی علوم آداب فلسفه صفات از امت محمدی (ص) در خشیدن گرفت بغداد مصر بصره سمرقند دمشق قیر قان فارس غرناطه فرطه مراکز بزرگ برای دائره معارف بوده و ازین جاهای علوم و معارف درین هال دیگر منتشر گردید در قرون وسطی اهل اروپا مکتبات و صناعات و فنون ثبتیه خود را از آن اقتباس نمودند «گوستاو لویون» عالم حکیم اجتماعی فرانسوی میگوید: «اسلام عامل انتشار مدنیت است» «تیلر» میگوید: «قرآن لواز مدنیت است و با انسان تمام چیزها را که نباید داشت آموخت و با هتشام در ملیس و نظافت واستقامت و عزت نفس امر نمود پس در علو مقام و هنافم دین اسلامی شکی نیست و فوائد آن از انظم ارکان و مبانی مدنیت است» «سیدلیو» مورخ مشهور میگوید: «بعد از ظهور محمد نبی (ص) که وحدت ملی را به قبائل عرب تعلیم ویک مقدس متوجه گردانید امت زرگی ظاهر گردید که جناح ملک آن از دریای تاج آسیانی قادریای کنک در هند یعنی از نهایت هنرق تا اول مغرب امتداد یافت و اعلام تمدن را در تمام اقطار زمین در ایامی که افق اروپا بسبب جهالت تاریخ بود بلند گردانید.

«لیون روشن» پیاسی فرانسوی میگوید: «اسلام که بسی کوتاه نظران بان عیب میگویند از بهترین ادیانی میباشد که من آنرا شناخته ام دین اسلام دینی است: طبیعی اقتصادی ادبی که تمام قوانین وضعیه آن مشروعه است چون بشریت طبیعی رجوع نمودم آنهم از شریعت اسلامی گرفته شده و بازار تاثیر آن در نفوس بحث نموده جنین با قدم که نفوس را از شجاعت و شهامت و جمال و کرم بر ساخته و حل دو مستله اجتماعی را که تمام عالم بان مفتون است در اسلام یافتم اول دراین قول قرآنی «انما المؤمنون اخوة» نیکوتنین میادی سوپریوری و اخوت را نشان میدهد و دوم فرضیت زکوه بر صاحبان مال و اعطای آن بفتراء که دوای مشکلات اجتماعی همین است اما سنت نبوی (ص) عبارت است از تفسیر عالی و اقتباس لایتناهی از قرآن کریم اصلاح بقیه دارد

آزادگان

شنبه یس فردا را فراموش نفرمایند - دیدنی و خواندنی است - با شاهی میتوانید در همسایه آن شرکت نموده پنجاه ریال وجه مقددریافت دارید «دفتر آزادگان»

اسلام یکانه دینی است که موافق بعقل و در هر زمان و مکان چراغ هنر مدنیت میباشد اسلام دینی است که انسانیت را بعدل و مساوات هنری گردانیده و پرده خرافات و اوهام را از انتظار برداشته و از عقینه واهیه شرک و تعدد آنها عالم بشریت را نجات داده و اسلام دینی است که مساوات مشروعة را ایجاد نموده و آزادی مشروع را با انسان اعطای و طرق استفاده آن را باو نشان داده که چنینه بالفعل انسان میباشد اسلام دینی است که حقیقت را نصرت داده و با اندازه حاوی نکات و دقایق است که فحول لیانه و کبار علماء از ادراک حقیقت آن باجز میباشند و بالاختصار اسلام دین توحید دین فطرت دین علم دین سعادت در دنیا و آخرت میباشد ما اگر آن دو خضر اساسی را (که اسلام از این م تكون است یعنی قرآن و سلفت) به بیقیم لاشک پسا آیات باهره و قوانین مهمه را برای حصول سعادت بشر در آن خواهیم یافت یعنی قرآن کریم یکانه کتاب مستطابی است که در علو دساتیر مقدمه آن شکنی نیست و هادی نوی بستر پیش از این دنیا و حقیقت میباشد و بسیاری از آن آرای علمیه که علم عصری بعد از ۱۳۵۲ سال آن را ایات کرده تصریح نموده و تمام اختیارات دینی را مثل علوم و آداب و اخلاق و سیاست و همه ضروریات اخروی و تزکیه نفس را از قبیل دنی خواهشتهای مضره نفسانی و طرد هواجس روحی مبفوضه را شامل مینماید کتابی است که اگر بان عمل شود عالم انسانی موافق آرزو و آرمان شیرین بشریت به مطلب خود یعنی سعادت میرسد قرآن گتابی است که نه تنها علماء و فضلای اسلامی و شرقی بعظیت مقام آن اعتراف دارند بل فحول علماء و فلاسفه غربی و نصرانی نیز راجم به تقدیس و ممتاز احکام و دساتیر آن اعتراف دارند اینک در ذیل اقوام بعضی علماء و فلاسفه نصرانی را در خصوص قرآن کریم ترجیه مینمایند:

«کارل لائل» عالم انگلیسی میگوید: «قرآن کتابی است که در هنرات دساتیر آن شکنی نیست احساسات صادقه و نیات کریمه فضل قرآن را برای من ظاهر ساخت و جمیم فضائل با اختلاف انواع آن در قرآن موجود است، قرآن کتابی است که در ختام آن به (فلیتفاقی المتناقضون) گفته میشود»

«گیلیون» مورخ مشهور میگوید: «قرآن از حدود آنلاتیک تا دریای گنک مسلم به است نه تنها برای اصول دین بلکه برای اسکام جنایه و مدنیه و شرایعی که اصل نظام حیات نوع انسانی منظم شنون آن است دستور کافی مینماید، پس این شریعت است که احکام آن بر روی رفاه احوال بشر تحکیم یافته که مقل آن در عالم یافت نمیشود»

چند انداز فرد و مقام اشرف الدین الحسینی

آدم عا قل مال اند یش
نزند تیشه را به ریشه خویش
نهود خود بخود حنا بر ریش
حکما آن که گفته اند از یش
گوش کن خا که از ستار شوی
لابق لطف کرد کار شوی
ای برادر میان هایل جرس
از خطر های پیرس و پنک بترس
کن بیاغ عمل تو نیکی غرس
عمر خود ضرف کن بشق و بد رس
در بلا یا همه صبو روی کن
از رفیقان بد تو دوری کن
گرتو خواهی شود حسابات باش
زود از مفر تو برون ادراک
سینه ات گردد از قلا دش جاک
هر آجا میرسی بکش ترباک
تا به بینی رشادت و افورد
آفرین بر شجاعت واقور
لاغری را به تن بفانه مکن
جای در گود زور خانه مکن
دست بر تخته و گماهه مکن
خوبی داشتم زمانه مکن
دستم زال اگر شوی دفعی
که تهمتن شوی ملند وغی
باده گر میخوری زیاد مخور
گر ترا هست اعتقد مخور
باده را از بی فساد مخور
هر که لمیز کرد وداد مخور
کان یار سوخته غرض دارد
بهر جا بید نت مرض دارد
جان من جنس خود بمقت مده
آشنا را بده نهت مده
هر که بولت نداد و گفت مده
جنس خود را بطق وجدت مده
می شود جفس ناز کت یاره
کس بدر دت نمیگند چاره

ای رخت نور بخش منزل ما
گفتکوی تو راحت دل ما
از هو حل شد تمام مشکل ما
گوش کن بر نصیحت حکما
اولا فکر کن بهین چه کسی
سال بگذشت ماهر و بو دی
شوخ و شیرین و مشکو بودی
با بزرگان به گفتکو بودی
خانه خاله و عمو بودی
از چه امسال تند خو شده
دشمن خاله و عمو شده
صحن تجویش همیر عام است
دراب چشه اش نهان دام است
آن درخت چنار بد نام است
چون (قرقوس) براب بام است
بر اب جشه با نشاط مرو
بسی موالات و احتیاط مرو
آن حرفی ظریف شعیمه باز
چون بیانو گند سخن آغاز
با هزاران تعارف و اعزام
وعده میگردت بیجز و نیاز
که قدم رنجه کن بخانه ما
عیش کن در قفار خانه ما
چون که رفتی بخانه اش ناجار
میدهد بر تو با شراب نهار
بعد می آورد سلط قمار
با تو گویند مقا بل حضار
که بفرما قمار بازی کن
توله را از قمار تازی کن
بس یکی سفره بالاس آرد
عاص بیشت به التماں آرد
چون حریفات تو پیچ عاص آرد
حمله بر کندن لباس آرد
میزد ساعت و لباس تو را
نشنود هیچ اتماں تو را

نیم شمال

اخطر اداری

بنقاها کنند گان محترم هر کفر و ولایات از
برای انتراک این روزنامه اعلام میشود که این اداره
بمیچ کاغذ یا کارت بنقاها نامه خالی ازوجه ترتیب
اثر نمیدهد. زیرا بحمد الله این روزنامه بعد گافی
میترک نقد و تک فروشی کامل تهیه دیده اند از
برای احتمی معجانی فرستاده نخواهد شد مستدعی است
که وقت این اداره را بنقاها نامهای بی وجه ناف
نهایت نیست.

چهار راه گلو بند
سینه و تائی آفتاب با هوا آزاد
هر شب مفتوح است

که رب النوع دلتگیست غنچه

هر حذاب یگرنگی است غنچه
چنین نامی ز بی ننگیست غنچه
توهم یکردن شو زیرا که دیدی
هرچ ز آب یگرنگیست غنچه
بی ایش همچو بایل نفه سر کن
که عاشق برخوش آهنگیست غنچه
گذ شته از بیر و بان رومی
فرخ بخش دل زنگیست غنچه
به ازهربنک چون رنگ طبیعی است
بری از رنک اوزنگیست غنچه
غرض ازرنک او بود ار که گفتم
نشان مردم چنگیست غنچه
زوفض آن دهان (صابر) سخن گوی
که رب النوع دلتگیست غنچه
اسدالله صابر عضوان چمن ادبی همدان

اُر طبع آقای فصیح الزمان شیرازی واعظ معروف علم نصر من الله گرفته

گرد خط مشکین رخ آن ماه گرفته
آئینه صاحب نظران آه گرفته
جون طشت صدا در غم رویند آن خط
از شهر بلند است مکر ماه گرفته
دل در گنف سایه زلف و رخش آرام
از ورد شب و آه سحر کاه گرفته
خانقی همه دیوانه آن چاه زندان
و از هر گماهی که سرجاه لرفته
ز آندوه غم رنج و آمده جون بکرم
از هر طرفم عشق سر راه گرفته
نگرفته ز کیرم بنظر آن بت مفرور
گر او نگرفته غم جانگاه گرفته
گفتم کشم آهی و سبک گردم آندوه
دیدم که بدل غصه و آه گرفته
داری چه دوام ای شب هجران مگرامش
راه کلوی هرغ سحر کاه گرفته
عشقش شده یک کوهی و کاهیده قم دا
یک خر من آتش به یار کاه گرفته
سر غم عشقش که نه قیم و نگفتیم
شهرت ز چه در سن و افواه گرفته
در باعتر سر علرو یلداست که در قس
خود را بر بالای تو کوتاه گرفته
دانی زچه دلها همه بگرفته در این شهر
از محنت دو ری رضا شاه گرفته
آن شاه که در زیر نگین روی زمین را
با قاب قوی و دل آگاه گرفته
حق ناصر و یارش که پی نصرت اسلام
در کف علم نصر من الله گرفته
رضوانی شیرازی از این طرفه تغز
سبقت بفال از شرف و جاه گرفته

فوق العاده نیم شمال

این اداره میانم (۴۰) عدد از فوق العاده
نیم شمال عصر روز بکشته گذشته ۱۰ تیر لازم و هر دانه
یقچی‌ها خربزاری مینماید «دقتر نیم شمال»

روشنگر بزم د گرانی توجو فانوس
بر باد دهی گوهر بیر قیمت ناموس
افسوس از این عادت نگین تو افسوس
رفتار تو شرم آورو گردار تو منحوس
ای نام تو نگین و حیات تو بر ازغار
ای دختر زیباو سیه بخت و سیه کار
فردا گذرد رونق بازار جمالت
افسرده و بزمده شود آن خط و خالت
واندنه شوی رهسیر کوی سفالت
گردی تو بیکباره هم آغوش ردالت
لی چیز شوی بیر شوی خسته و بیمار
ای دختر زیباو سیه بخت و سیه کار
در جامعه امروز خطرناک توئی تو
بیخون گسان شته بی بالک توئی تو
یک عنصر آلوهه و نایاک توئی تو
اف ازو که شنگی و فشنگی و بنه کار
ای دختر زیباو سیه بخت و سیه کار
ن - برف گز (آزادگان)

ای دختر زیباو سیه بخت و

سیه کار
زلفان تو عاشق کش و رخسار تو زیبا
چشمان تو شیدا کن و گفتار تو زیبا
سر و قد تو دلکش و رفشار تو زیبا
ابروی تو خوش لعل شکر باز تو زیبا
ای این همه زیبائی زشتی و بنه کار
ای دختر زیباو سیه بخت و سیه کار
آشتفه و سر گفتنه بکنوی تو جوانان
دلباخته چشم نکوی تو جوانان
یا بسته آن سراسمه موى تو جوانان
دیوانه و دلداخه روی تو جوانان
ا کسیر وصال تو بجاتند خربدار
ای دختر زیباو سیه بخت و سیه کار
بر دائزه ننک ترا فاقه اکشانید
یاچهل و جوانی بتو این زهر چشانید
یا راه زنان دری تو اسب دوانید
با شیخ بارت بدرت دست رسانید
یا عقد نکاح تو بیستند به اجرار
ای دختر زیباو سیه بخت و سیه کار
امروز جوانان همه خاکنند بر احت
از جوش جان میگذرد تیز نکاحت
اندیشه کن از عاقبت کار سیاحت
فرد چورسدنیست کسی بیشت و بناهت
زنهر خود از عاقبت کار تو زنهر
ای دختر زیباو سیه بخت و سیه کار
امروز جوانان که ترا جان بفشا نند
لبهای ترا لعل و شکر بار بخوانند
چشمان ترا جادو سجاد بدانند
زنهر مخور گول که قردا نستاند
آن بواهوسات بیکی در هم و دینار
ای دختر زیباو سیه بخت و سیه کار
این تازه جوانان تو ندانی چه کسانند
شهلی تو و ایشان بمقابل جون مکسانند
پستندو ذبون و همه جون خارو خسا نند
یک طاهره بی عاطفه و بواهوساند
از حقه و بیرنک چتن طایفه هشدار
ای دختر زیباو سیه بخت و سیه کار
نی نی که توزین طایفه هر گز تخروری گول
دیدی تو بسی طریه مشکین رخ شنگول
منظور توزین کار سیه یول بود یول
آن را که بود یول بود بیش توقیبول
کر بیش نود ساله و یا لمیت عیار
ای دختر زیباو سیه بخت و سیه کار
در بزم طرب عشوی و ناز تودروغی است
وان زیر و بم نفمه سازتو دروغی است
بیر توده عشق نیاز تو دروغی است
گفتار خوشن و روح نواز تو دروغی است
رو رو گه حقیقت نبود از تو یدیدار
ای دختر زیباو سیه بخت و سیه کار
هر شب که تو در بزم طرب رقص نمائی
مسقانه بسی نغمه دلچسپ سرایی
صد عهد همان شب تو بمندی و نیایی
با هیچکس از راه حقیقت تو نیایی
از صدق و صفا بیست در آن قاب تو آثار
ای دختر زیباو سیه بخت و سیه کار

گرمای تابستان

جناسیه

(جیک نمی زنم)

حال مرا خراب کنی جیک نمیز نم
چشم مرا برآب کنی جیک نمیز نم
سکر باز قیپ باده خوری و گس د گر
جای من انتخاب کنی جیک نمیز نم
با منیتیسم چشم خود ای شوخ بر جفا
مارا اکر بخواب کنی جیک نمیز نم
کر ناخن بلند و سر زاف خوبش را
باخون من خضاب کنی جیک نمیز نم
بیش حریف پرسیر واوت اکر مرا
ازدشمنان خطاب کنی جیک نمیز نم
بستم کمر بنو گربت بند وار من
بیرون کنی حواب کنی جیک نمیز نم
تینم جفا اکر بکشی ایستاده ام
در قفل ار شتاب کنی جیک نمیز نم
من تشنه کام وصل توام گر بجای آب
در کام من شراب کنی جیک نمیز نم
دادم بتو ز روز اذل اختیار خود
دعوا کنی عتاب کنی جیک نمیز نم
جسم ضعیف و لاغر فرسوده مرا
عریان در آفتاب کنی جیک نمیز نم
گرسینه متفقید و دو بستان مرمری
بیرون زرختخوانه کنی جیک نمیز نم
امر و فر در خیال جدالی و بعد از این
صدستور واقلاً کنی جنک نمیز نم
عقل از سرم پرید چودیوانکان اکر
در گردنم طناب کنی جیک نمیز نم
جز وصل روی تو نبود گناه من
بر من اکر صواب کنی جیک نمیز نم
دادم عنان دل بکف اختیار تو
ویران کنی خراب کنی جیک نمیز نم
راوی شدم که جیک نز نم هر چه میکنی
از من گراجتناب کنی جیک نمیز نم
هر تضیی نبوی تو دسر کانی مه خالص برا اوی

ن
پ
نفت
رنزین
روغن

سوخت مو تور - مازوت وغیره
محصولات فتی اتحاد جماهیر شوروی
سو سیالیستی باحسن معروفیت و قابلیت
جنس در تمام بازار های بین المللی
قاط ایران بمصر فروش میرسد

رسید اوی گرمای فصل تابستان
پیاو از تن ما لعبتاردا بستان
گذشت فصل زمستان و موسم سرما
گشید دست تعلی خوبش از سر ما
شده است موقع رفقن بجانب شمران
هر آنگه هانم رفقن شود بود شمر آن
برای دفع حراوت فقط نیم خوش است
نه ز خوش است در آنجاد گر هیم خوش است
باید آنکه در این فصل فکر یار کنیم
بساط عیش هرتب در این دیار کنیم
بروز کار هرا آزمان دل آرام است
که دست من بسرو زاف آن دلارام است
ترجم تا که نهان گشته است دلبر ما
نهانده هیچ دیگر اختیار دل بر ما
کباب و باده لذیند است گوش چمنی
بشرط آنکه رفیقی ترا بود چه متی
توای حبیب دلم یای تابوانی نمکی
دیگر اب نمکین کسی بلب نمکی
بکوش تابوانی بیش و نوش امروز
زدست ساقی گلچهره باده نوش امروز
رواست آنکه در این فصل آوری در جنگ
بنی نشاط دل خوش بربط و دف و چنگ
بر و بجانب شمران بهین بودجو بهشت
نشانهای بهشتی در آن خدای بهشت
بهشت روی زمین است سواحت در بند
بروی غیر تو در بند داهی در بند
بعضی شدت گرمای هر آنچه آشوب است
میان قله ه و تجریش و در درز آشوب است
بسی است نعمت آنکه بکوهیم بیست
بکن سیاحت عالم ترا جویان ویراست
بکوش وجهد کن اندطریق عام و کمال
ترا کمال نصیب ارتودو بیاست کمال
فر و گذار توابن بادجهل را از دوش
کروز کار توا مر و زیست همچون دوش
بلگی نصیحت دیگر تو را بکویم باز
بهر زمان گروی ای سر سوی بازار
بمثل هر چه بیزار هیبری باز آر
بکوش باش و بکوش همچون دوش
هر آنکه باده بست تو میدهد مستان
گرت هو است که می آوری برای خمار
بیاله و قدح ازمی میار و یک خم آر
هر آنکه بکیکیه بکیکیه فقاد در زندان
کناه و باعث اورا زیان و از زن دان
بیچنده می طایی در جهان اب یاقوت
بکو برای تو آن می دشوابا یاقوت
بکوش تابوانی بخیر خلق زم
نخادرات تو این بندرا همیشه زم
مراست بیشتر از این کلام در سیمه
ولی بدان که چنین طیم نظم درسی نه
بکوی نظم خوشنای صافیا اکر دانی
که هر کجا به یستندند عالی و دانی
ذیح الله صافی

عصمت و عفت

دختران دایار چنانی عصمت است و عفت است
غیرچه باع جوانی عصمت است و عفت است
ماهیه هر تادما نیی عصمت است و عفت است
لائه باع معانی عصمت است و عفت است
زیست این زندگانی عصمت و است و عفت است

دختری دیدم که او عفت برخ بسته نقاب
در میان جدادی زیمان شده چون آفتاب
چون بدیدم آن حوا و آن عناو و آن حجاب
کفتش احسنت و خواندم ایندو شفعت مصطاب

دخلت از رایار چنانی عصمت است و عفت است
زیست این زندگانی عصمت است و عفت است
اولاً) پایست دختر صاحب صفت شود
ثانياً) در خانه شوهر رود راحت شود
ثالثاً) غرق حیا و عصمت و عفت شود
زین کلام تازه روحش غرق در لذت شود
دخلت از روایار جانی عصمت است و عفت است

زیست این زندگانی عصمت و عفت است
حافظ ناموس ملت صاحب شرع شهود
حضرت سقراط سلطان افليس وجود
از برای عصمت و عفت سفارشها نمود
دخلت شش سالهای میخواهد دیشب این سرود
دخلت از رایار جانی عصمت است و عفت است
میوه باع جوانی عصمت است و عفت است

عصمت و عفت بود خاخمال یای دختران
میشود خوشبود ایزد از حیای دختران
حور حسرت هیبرد بهز اقای دختران
دخلتی میخواهد این شعر از برای دختران

دخلت از رایار جانی عصمت است و عفت است
میوه باع جوانی عصمت است و عفت است
دخلت از خواهد که در خوبی قرین حور باد
باشد از هر اجنبی رخساره اش مستور باد
دیده انا محروم از روی خوبی دور باد
روز و شب زین شعر شیرین خاطرشن مسرو باد
دخلت از رایار جانی عصمت است و عفت است
میوه باع جوانی عصمت است و عفت است
لذت این زندگانی عصمت است و عفت است
مام از کاری که دانی عصمت است و عفت است

نماییله سعادت

اتر نفیس تاریخی، اجتماعی، عشقی، ادبی
است که بقلم حلال صالحی در تحت طبع میباشد
و عنقریب شما را با ادبیات ساده قرن ییستم ایران
صادف خواهند نهاد نمره اعلان ۱۸

آنوار عشق

داستان اخلاقی، اجتماعی، عشقی نگارش
احمد شهیدی از طبع خارج و در کتابخانه های
معتبر و ممتازهای مهم بقیمت ۲ ریال پژوهش می رسد
نمره اعلان ۱۹

انتقال محض

محضر رسی نمره ۴۲ متعلق باقای آقا
شیخ علی طهرانی از خیابان امین حضور منتقل گردید
بکوچ حمام عین الدوّلہ متصل بدکان آقامیرزا عبد الله کاووسی
نمره اعلان ۲۱

اهراض روحی

کمراهی عشق و ضلال شهوت بعضی از
مردان و زنان که بقلم آقای دکتر توینا نوشته شده
بقيمت سی شاهی در کتابخانه تهران و سایر کتابخانه ها
پژوهش می رسد نمره اعلان ۲۰

منمای تکیه جانا بر مردم زمانه

ای پار ڈلیستم بشنو نصیحتی چند
نامی پلند گردی چون قله دعا وند
جز من کسی نیاشدن از تو گویدابن بند
خوش بستو ای برادر پند برادرانه
هنمای تکیه جانا بر مردم زمانه

لئر امدان بجز خویش در کار معمزم خویش
قا باشد میسر خوز خویشتن غم خویش
جز خود همکن کسی را زنهار هدم خویش
چون تو خبر نداری کش اندرين زمانه
منمای تکیه جانا بر مردم زمانه

دستت اگر بیزد کسی فکر مر هش نیست
قند ار گران شد امسال عطا و راغمش نیست
مقاس اگر بیزد کسی فکر هاتمش نیست
دیگر نمانده با افی از دوستی نشانه
هنمای تکیه جانا بر مردم زمانه

جز فکر درس و تحصیل فکر دیگر مکن هیچ
کاغذ اگر گران شد فکر ضرر مکن هیچ
دائم برو بمکتب فکر تمر مکن هیچ
لاعنه مخور نداری گر بول ماهیانه
منمای تکیه جانا بر مردم زمانه

علم و هنر بیاموزا گنون که بخت پار است
تو بچهو فکرت حاضر برای کار است
راه ترقی تو من بعد ای شمار است
بستنو نصیحت من اصلان مکن بهانه
منمای تکیه جانا بر مردم زمانه

شمران و آب و سبزه باشد همیشه بر جا
لیکن زمان تحصیل مشکل شود همیا
جز دوره جوانی آن هم نهی تقلا
از من مونج گفتم گر بند شاعرانه
منمای تکیه جانا بر مردم زمانه

غضه مخور گرت تیست در تن لباس دیبا
دیبا خوش است اما بر مردمان زیبا
بی دردرس نکردد کس باسادو دانا
از سر برون کن ای دون افکار گودکانه
منمای تکیه جانا بر مردم زمانه

خود فکر کار خود باش و زن هستو بشیمان
یکجو تمر ندارد گرد بدن خیابان
غیر از صرر ندارد و فتن بسوی شمران
شب کاملی ز مکتب فوری بیا بخانه
منمای تکیه جانا بر مردم زمانه

س

انتقال محض

محضر رسی نمره ۴۲ متعلق باقای آقا
شیخ علی طهرانی از خیابان امین حضور منتقل گردید
بکوچ حمام عین الدوّلہ متصل بدکان آقامیرزا عبد الله کاووسی
نمره اعلان ۲۱

اهراض روحی

کمراهی عشق و ضلال شهوت بعضی از
مردان و زنان که بقلم آقای دکتر توینا نوشته شده
بقيمت سی شاهی در کتابخانه تهران و سایر کتابخانه ها
پژوهش می رسد نمره اعلان ۲۰

(بدهانسی)

نمره (۶۱۷۰۰)

۱ - خوب آقا از بلطف های
فردوسي العبد الله که بسما اصابا نمود
۲ - مقا سفاته خیر شا من شما
نکت که افلا این ماهه کابستان
را باهم در شهران خوش بنشويم و
کيف کنم .
۳ - البته خدا آدمشو ميشناسه
اون شاعر نده گمه
گر به مسكن اگر برداشتی
تحم اکجشک از زمین برداشتی

۴ - نور چشم عزیزم خدا از تو
را پس باشند من هر وقتم تو را می بینم
گل از گل باز نمیشود
۵ - بابا جون شما چند روز
قبل بمن میگفتی جاوی من نیا
چشم ندارم تو را به بینم من مغل
تو او لادی رانیخواهم خالاجشند
که عزیزم نور چشم شدم شاید
نمراه بلطف مرادلادی که ۶۱۷۰۰
است ۹۴۹

۱ - چرا آقا این چند روزه
این قدر بربیشا نید
۲ - خانم عزیزم برای اینکه بایک
هزار تومان خیال چندین باره
واتومبل و دستکاه واوضاعی از برای
نخود تهیه نمیکند
اما افسوس که هر چه رشته بودم
بار بروز پنه شد

با آهناک مخصوص

(دری و ری)

(برو باجی جون روت و بگیر آن چشم و ابروت و بگیر)

دبرو بصدسو زو گذاز یك فکلی قد در از دندونش ازدهن برون بمثی دندون گراز گفت به يك زنیکه روی تو از جه گفته باز چند کنی جاوه کوی بخلق با عشقه و ناز آن سر زلفت را بیوش سینه و بازوت و بگیر زنیکه باو جرفی نزد واردہ يك مغازه شد مرتبکه دیده جوری شد تو غصه و خبیاذه شد داغش دوباره تازه شد هر تو یکه باز سماجتشن زیاده از اند ازه شندا رفت جاو دوباره گفت خانم برو هرت و بگیر برو باجی جون روت و بگیر - آن چشم و ابروت و بگیر رفت برو رئیس خود فرائی يك ادا ده گفت بهت آسمان نیست مر استاره نیست به خانه ام بجز تخت کلیم بیاره داد جواب و یاسخن برو که بد قواره بساز با حقوق خود دنیال جازوت و بگیر برو باجی جون روت و بگیر - آن چشم و ابروت و بگیر راه عبورت را خدا راهه میدون نیکه از جی و راست و بیش و بیس میخوری پشت هم نه باید که کوش زنک باشی جیست رو جسب بر از نه یکی میکه تند برو بایا یکی میکه بیس برو نه یکی میگه این خر تو یکی میگه بایوت و بگیر برو باجی جون روت و بگیر - آن چشم و ابروت و بگیر آقا اومد تو خونه اش دس باجی باهول و هراس گفت ز گیفمن دیشب کم شده قدری اسکناس این کار بایسن باجی است که خبلی دزد و فاقل است خانم باید بتوهش گفت گه عقل تو کجاست دزدی کجا و بایسن برو هچ بقوت و بگیر برو باجی جون روت و بگیر - آن چشم و ابروت و بگیر بیادت نه بینجشتبه ها بخ تو این جو بله را بگو به بایسن باجی و بایلو ن جو بله را بگو بیانس قلی خان کوک که سیم سفید را تا که کرو بی بخونیم اشعار ور بردیه را مصطفی خان جونم شدن توهم بیانوت و بگیر برو باجی جون روت و بگیر - آن چشم و ابروت و بگیر ﴿حسیه... مجرد﴾

